प्रपञ्चक, *f.* **°ञ्चिका** vervielfachend, auseinandersetzend.
प्रपञ्चन *n.* Ausführlichkeit, Auseinandersetzung.
प्रपतन *n.* das Davonfliegen, Niederfallen, Stürzen.
प्रपथ *m.* Weg, Straſse, Reise.
प्रपथिन् wandernd.
1. **प्रपद्** *f.* Weg, Pfad.
2. **प्रपद्** *f.* Vorderteil des Fuſses.
प्रपद् *n.* Vorderfuſs.
प्रपन्न *s.* 1. **पद्**.
प्रपलायन *n.* Flucht. **°लायिन्** fliehend.
प्रपा *f.* Tränke, Brunnen.
प्रपाठ *u.* **°क** *m.* Lektion, Kapitel.
प्रपात *m.* Aufbruch, Fortgang; Sturz, Fall.
प्रपातन *n.* das Fällen, Werfen.
प्रपान *n.* das Trinken.
प्रपापालिका *f.* Brunnenwächterin.
प्रपालक *m.* Hüter, Beschützer.
प्रपालन *n.* das Hüten, Beschützen.
प्रपितामह *u.* **प्रपितामहं** *m.* Urgroſsvater (*auch Bez. Brahman's u. Kṛshṇa's*); *Pl.* Ahnen. *f.* **प्रपितामही** Urgroſsmutter.
प्रपित्व *n.* Weggang, Rückzug, einsamer Ort, Abend.
प्रपौत्र *m.*, **ई** *f.* Urenkel, -in.
प्रपोथ *m.* das Schnauben; die Nüstern.
प्रफवी *f.* ein geiles Weib.
प्रफुल्ल (*s.* 1. **फल्**) aufgeblüht, geöffnet, mit Blüten bedeckt.
प्रबन्धर् *m.* Verfasser.
प्रबन्ध *m.* Verbindung, Band (*auch* **°न** *n.*), Zusammenhang, Verknüpfung; schriftstellerisches Werk, Dichtung.
प्रबल stark, bedeutend, gewichtig, groſs. *n.* **°लम्** *adv.* überaus, sehr.
प्रबलता *f.*, **°त्व** *n.* *Abstr. zum vor.*
प्रबलवन्त् = **प्रबल**.
प्रबुद्ध *s.* 1. **बुध्**.
प्रबुध् aufmerksam; *f.* das Erwachen.
प्रबोध *m.* das Erwachen, Aufblühen, Zutagetreten; das Wachen, Wachsamkeit, Erkenntnis, Verstand; das Erwecken, Anregung.
प्रबोधक erweckend; *adj.* —° (*f.* **°धिका**) Erkenntnis, Verstand.
प्रबोधचन्द्र *m.* der Mond der Erkenntnis. *f.* **°चन्द्रोदय** *m.* der Aufgang des Mondes d. E. (*T. eines Drama's*).
प्रबोधन erweckend, erregend; *n.* das Erwecken, Erwachen, Verständnis; *Wiedererregung eines verflüchtigten Wohlgeruchs.
प्रभङ्ग *m.* Brecher; Bruch, Zermalmung, Vernichtung.
प्रभङ्गिन् brechend, zermalmend, vernichtend.
प्रभञ्जन *dass.*; *m.* Sturm, Wind.
प्रभर्तर् *m.* Herbeibringer.
प्रभर्मन् *n.* das Herbeibringen, Vorsetzen.
प्रभव hervorragend. *m.* Entstehung, Ursprung, Herkunft; *adj.*—° herkommend, stammend von.
प्रभवितर् mächtig; *m.* Gebieter, Herr.
प्रभविष्णु *dass.* *Abstr.* **°ता** *f.*
प्रभा *f.* Glanz, Licht; *oft adj.* —°.
प्रभाकर *m.* Sonne (Lichtmacher); *Mannsn.*
प्रभात (*s.* 1. **भा**) *n.* Tagesanbruch.
प्रभातकल्प beinahe hell geworden.
प्रभामण्डल *n.* Lichtkranz.
प्रभामय, *f.* **ई** aus Licht bestehend.
प्रभालेपिन् glänzend, strahlend.
प्रभाव *m.* Macht, Kraft, Pracht. *Instr.*, *Abl. u.* **°तस्** mittels, durch.
प्रभावन्त् leuchtend, glänzend; *f.* **°वती** *N. eines Metrums.*
प्रभाववन्त् *u.* **प्रभाविन्** mächtig, herrlich.
प्रभासन *n.* das Erhellen, Erleuchten.
प्रभासुर, **°स्वन्त्** *u.* **°स्वर** stark leuchtend.
प्रभु (*u.* **°भू**, *f.* **प्रभ्वी**) hervorragend, übertreffend, reichlich; mächtig (über *Gen.*), jemd. (**Dat.*) gewachsen, imstande zu (*Inf.*, *Loc. o.* —°). *m.* Herr, Gebieter, Fürst; *Bein. mehrerer Götter.*
प्रभुता *f.* Herrschaft, Macht, Besitz, Vorrang. *Instr. adv.* vorzugsweise, meistenteils.
प्रभुत्व *n.* *dass.* (*auch Instr. adv.*).
प्रभू *s.* **प्रभु**.
प्रभूत (*s.* 1. **भू**) reichlich, zahlreich, reich